

De **cirkel** is rond in Westerbork

In het hart van Drenthe woont de familie Reuvekamp. In het centrum van Westerbork hebben Wendy, Gerben en hun dochters rust gevonden in een verbouwde boerderij die aan de doorgaande dorpsweg ligt. Na jaren van omzwervingen in het Noorden, zijn ze eindelijk thuis.

Tekst
SHYRA HUETING
Foto's
KEES VAN DE VEEN

In de we hangt een schilderij van een koe die nieuwsgierig de ruimte in kijkt. Een ruimte die zo groot is dat je een probleem hebt als je er niet in past. Ze draagt een tegeltjeswijsheid op de flappen in haar oren: *Ost West Thuis Best*. Zo is het maar net, wat de bewoners betreft.

Onder de nieuwe rieten kap van de oude boerderij wonen sinds 2008 Wendy en Gerben met hun dochters Karlijn en Marieke, en sinds kort de hond Bodi. Met uitzicht op de drogist en het restaurant, maar ook op een weilandje met grazende schapen. Dit is precies wat ze wilden. Het gevoel van bebouwing, maar wel van je af kunnen kijken. Die combinatie van rust en levendigheid. Dankzij het verkeer van de doorgaande dorpsweg is het niet te stil, en dankzij de intieme tuin achter en het groene land voor, is het niet te druk. De plek ademt een landelijke sfeer.

Wendy en Gerben komen oorspronkelijk uit de regio Zwolle. Op enig moment in hun leven zijn ze naar het Noorden vertrokken, waar ze een paar jaar net buiten het Noord-Groningse Westeremden woonden. Vervolgens zijn ze afgezoekt naar Drenthe, omdat Gerben een baan in Meppel kreeg. Ze kwamen in Westerbork te

Wie
Wendy, Gerben, Karlijn (11) en Marieke (6).
Wat
Verbouwde boerderij in Westerbork.
Gebouwd in
1878
Vertrekken
12, waarvan 4 slaapkamers.
Favoriete plek
De woonkeuken.
Favoriete woonwinkels
Lovely Lifestyle in Hoozevee en Pand 2 in Donkerbroek.
Inspiratie
Landelijke woonbladen, stylingbureau Home-Unique in Ansen.
Woonwens
Nieuwe keuken.
Historie
Dak in de jaren zeventig na bliksem-inslag deels afgebrand.

> recht, en betrokken een huurhuis. Het dorp met voorzieningen beviel goed, en ze besloten een kavel te kopen om een eigen huis te laten bouwen. Maar het voelde niet goed. "De bouw moest eigenlijk beginnen. We stelden we dat moment steeds maar uit, ontdekten we achteraf. Uiteindelijk hebben we de kavel weer verkocht, en zijn blijven huren. Zo konden we zonder druk rondkijken naar iets anders", vertelt Wendy aan de keukentafel.

"Toen we bij de makelaar zaten voor de verkoop van die kavel, viel ons oog op een boerderij aan de overkant van de weg. Dat was hem! We hebben een afspraak gemaakt, en waren meteen verkocht. We hadden al met al toch heel wat bezichtigingen gedaan voordat we de knoop hebben doorgehakt."

De boerderij zat bouwtechnisch goed in elkaar. Toch moest er veel gebeuren, vertelt Gerben. De meest ingrijpende klus was het vervangen van het rieten dak. Gezien de hoeveelheid werk en de rommel is dat niet iets wat je later nog eens gemakkelijk aanpakt. "Toen het dak er af was dachten we: o jee, wat hebben we gedaan. Er blijft van een huis niet zoveel over hoor, als het dak er af is. Het hele huis lag vol stro, het leek hier wel een manege. Het stof zat overal."

Er is acht maanden verbouwd, onder regie van een bouwbegeleider. Die schotelde bewoners en bouwvakkers zijn wekelijkse schema's voor, zodat eenieder precies wist wat er zou gebeuren. Ook de vader van Wendy heeft wat betreft het houtwerk zijn handen flink uit de mouwen gestoken.

Een andere tijdrovende klus was het schilderen: het hele huis droeg donkergroene en donkerrode tinten. Heel smaakvol, maar niet de smaak van Wendy en Gerben. Heel veel kwasturen zijn geïnvesteerd om wanden en plafonds licht te maken.

Wendy en Gerben laten hun huis zien, nu het klaar is. De woonkamer, die aan de weg ligt, heeft een U-vorm. In het midden zit de originele schouw, met oude tegeltjes. Om de 4 meter staan oude gebinten in het huis. Ze vormen de basis van het huis. Overal liggen leistenen plavuizen op de vloer, en de wanden zijn veelal in canvasgrijs geschilderd. Het geeft het huis een sobere doch elegante uitstraling. De inrichting is consequent modern landelijk.

De deuren in de gang komen in de slaapka-

mers uit. De meiden hebben er iets gezelligs van gemaakt: veel roze, en knusse klamboes om de vliegen van het platteland te weren.

Het huis heeft twee voordeuren. De oude voordeur komt na de verbouwing uit in de keuken. "We hebben hem intact gelaten, maar gebruiken hem niet meer als entree. Het leverde wel eens misverstanden op; we kregen dezelfde mensen soms twee keer aan deur", lacht Gerben.

In het hele huis hangen schilderijen met koeien in de hoofdrol. Omdat ze het mooie beesten vinden, maar ook omdat zo iets past in een boerderij. Maar bovenal verwis het naar de periode in het Noord-Groningse.

Wendy en Gerben zijn gelukkig met de plek waar ze nu wonen. "Voor ons is de cirkel rond. Deze boerderij past gewoon bij ons. We komen uit Overijssel, hebben daarna in Groningen, Friesland en Drenthe gewoond. Gerben komt zelf van een boerderij, en we hebben in Noord-Groningen op een boerderij gewoond. Als we toch voor dat nieuwbouwhuis hadden gekozen, dan was het net geweest of je geschiedenis er niet toe doet. Nu klopt het plaatje wel. We hebben voorlopig geen enkel plan hier ooit weg te gaan. Alhoewel: zeg nooit nooit. Dat heeft het verleden ons wel geleerd. Je weet niet wat het leven nog voor je in petto heeft."

De leistenen vloer en de canvasgrijze wanden geven de woning een sobere doch elegante uitstraling.

